

Misna slavlja i župni oglasi

<i>Ponedjeljak, 11. 8.</i>	18.30 + Dragica Gračanin Pribanić (8. dan); Marija Rendulić (8. dan)
<i>Utorak, 12. 8. - 1. dan</i>	18.30 Gospi od Čudesa po nakani za zdravlje duše i tijela
<i>Srijeda, 13. 8. - 2. dan</i>	18.30 U zahvalu Sv. Josipu za dobročinitelje 19.00 Pokorničko slavlje – ispovijed
<i>Četvrtak, 14. kolovoza 3. dan</i>	20.00 PROCESIJA i Sv. Misa: Na čast Gospi od ob. Kuhar; + Mihovil Božičević; Miko, Roža, Marija, Ivica, Franjo i Ivan Božičević; Ivan Prebeg Možar (ob. Medved); ob. Rendulić i Pribanić; Anka Puškarić; Josip, Marija i Petar Salopek; Branko Kirasić; Mijo i Franca Bertović; Kata Rupčić; Anton-Braco, Anton i Milka Kesner; Anđelka i Zlatko Duić; ob. Prebeg; Marija, Ivan i Tomislav Ivčević; Ana i Tomo Rajh; Josip Stojanović i Tomislav Pribanić; Ivica Kirasić; ob. Magdić i Drašković; Po nakani; Vladimir i ob. Belančić i ob. Bučković; Ivan Vidoš; Anka i Zvonko Rebrović; Ivan Kalan; Marija Žlimen, Mara Žlimen, Marija Žlimen, Marija Žlimen, Marica Jedvaj, Marica Mihaljević, Marica Skočibušić. 7.00 JUTARNJA MISA koju predvodi vlč. Žarko Ošap , župnik banjalučki, a pjeva zbor Sv. Josipa iz Josipdola 9.00 HODOČASNIČKA MISA koju predvodi vlč. Željko Kuten , župnik trošmarski a pjeva zbor Lešća i Trošmarije: U zahvalu Gospi ob. Franjković; U zahvalu Gospi ob. Belančić; Za duhovno i tjelesno zdravlje jedne osobe i obitelji; + Ivan, Marija i Jure Božičević. 11.00 PROCESIJA i PUČKA MISA koju predvodi prof. dr. Anton Tamarut iz Zagreba , a pjeva zbor Svetišća. 18.30 VEČERNJA MISA koju predvodi preč. Robert Zubović , župnik i dekan ogulinski, a pjeva HPD Klek iz Ogulina. Misu slavimo na čast Gospi od Čudesa i Sv. Obitelji za našu mladež i mlade obitelji; + Milka Jularić (30. dan); Marija Tweer (30. dan); Milka Mihalić; Vlado Cazin; Ivica, Josip, Marija i Ivan Salopek; Josip, hrv. branitelj, Milan i ob. Butković; Ob. Kučinić; Zdravko i Zvonko Mihaljević; Dinko Franjković; Ivan Dublec.
<i>Subota, 16. kolovoza Sv. Rok 17. kolovoza - 20. Nkg</i>	17.00 VOJNOVAC: Molitva svete krunice 9.30 SVETIŠTE: Krštenje: Tia Vidoš (kći Kristijana i Maje) 18.00 SV. ROK – OGULIN: Procesija od Majke Božje i misa 18.30 SVETIŠTE: + Vlado Cazin 9.00 HODOČAŠĆE na LIŠČEVKU pješice preko Veljuna 11.00 LIŠČEVKA: Sv. Misa – Rokova 18.00 SVETIŠTE: Molitva Gospine krunice i pjevanje litanija Sveta ispovijed za sve koji žele primiti bol. Pomazanje 18.30 Sv. Misa za bolesnike - PODJELA BOL. POMAZANJA

Misne nakane služe se u zakazano vrijeme, a iz pasrotalnih razloga neće biti pročitane.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

	<h1>Pod Gospinim plaštom</h1> <p>OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC 047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com 10. kolovoza 2014. • 19. NKG • God. V. • br. 31 (206)</p>	
--	---	--

Razočaranje (14,22-33)

Čini mi se da je razočarenje, ali i izlaz iz tog stanja u susretu s Bogom i molitvu, tema koja povezuje sva tri svetopisamska čitanja 19. nkg u godini 'A'.

Razočaran je prorok Ilija koji se, revnujući gorljivo za Gospodina, sukobio i s političkim i s religioznim vođama svog naroda zbog toga što su napustili savez otaca, ali i s vlastitim narodom koji je tolerirao takvo ponašanje svojih vođa. Nakon što im je u ime Gospodinovo prorokovao trogodišnju sušu, a zatim i očitovao da je Gospodin pravi Bog i pobio Baalove svećenike, on se morao povući u pustinju jer su ga nagovoreni od kraljice njegovi sunarodnjaci željeli ubiti. Ona veličanstvena sila koju je Bog ognjem očitovao na Karmelu spalivši žrtvu i žrtvenik nije bila prava pobjeda Boga i njegove istine jer se narod za kojeg se Ilija zlopatio i mučio, kojemu je iskreno služio, opet tako lako, valjda zbog straha za vlastitu zemaljsku egzistenciju, okretao za drugim bogovima, a mi bi smo rekli drugim i drugačijim interesima. I u tom i takvom stanju Ilijinog osobnog razočarenja, Bog mu prilazi, ali ovaj put to ne čini kao na Karmelu ognjem, ne pojavljuje se ovaj put ni u olujnom vihoru ni u potresu – sve su to bili starozavjetni znakovi Božjeg očitovanja – nego mu prilazi u šapatu laganog i blagog lahora i razočaranom Iliji donio mir i utjehu.

Razočaran je i apostol Pavao koji u drugom današnjem čitanju opisuje silnu tugu i neprekidnu bol surcu zbog toga što njegov židovski narod, narod za kojeg kaže da bi žrtvovao ono najdragocjenije što ima, a to je vječno spasenje jer kaže: „*htio bih i ja sam biti proklet, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu*“, nije prihvatio Krista kao svog Mesiju i Spasitelja. U tom i takvom razočarenju Pavao živi, to ga razočarenje stalno prati i u susretu sa svojim sunarodnjacima koji mu uvijek ponovo rade o glavi se s njim susreće. Iako nam Pavao ne govori izravno na koji način je našao utjehu, očito je da je i njegova utjeha susret sa svojim i njihovim sunarodnjakom po tijelu, Kristom koji je, kako on sam kaže, „*iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove.*“

Razočarani su i Isusovi učenici koji su nakon veličanstvenog hranjenja s pet kruhova i dvije ribice pet tisuća muškaraca, osim žena i djece, očekivali da će Isus konačno preuzeti svoju mesijansku ulogu i zakraljiti se, a oni dobiti zaslužene položaje u njegovom kraljevstvu. Umjesto toga on ih je odmah nakon što su se prikupili preostali ulomci i još organizirao odbor koji bi ga uhvatio i zakraljio

stjerao na lađu, poslao u noć i neizvjesnost i ostavio same u borbi s valovljem i protivnim vjetrom. Nije teško dočarati sve ono na što su apostoli u tim trenucima mislili i kako su sebe, a možda i Isusa, nazivali. U svakom slučaju i njihovo razočarenje je doživjelo svoj kraj nakon susreta s Bogom, a Isus koji hoda po vodi je zasigurno Bog, kako to uostalom kaže i njihova završna ispovijest vjere koju su izrekli nakon što su mu se ničice poklonili: „Uistinu, ti si Sin Božji!“ Taj susret donio im je mir jer nakon što se Isus popeo na njihovu lađu „utihnu vjetar.“

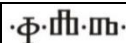
Razočaran je na svoj način i sam Isus koji je nakon umnažanja kruhova i riba i hranjenja mnoštva shvatio da ga ljudi krivo shvaćaju, da je sve što je govorio i činio shvaćeno na čisto materijalnoj i političkoj razini, da je njegovim slušateljima, pa čak i njegovim najbližim učenicima, stalo samo do zemaljskog kruga i da se nisu uspjeli izdići na jednu višu, drugu razinu. I zato tako brzo Isus sili učenike da uđu u lađu. I zato odmah potom otpušta mnoštvo. Želio ih je osujetiti u njihovom krivom nastojanju, dati im priliku da se udalje i s određene udaljenosti pokušaju shvatiti stvarnost koja se događa. Oslobodivši se pritiska mnoštva koje ga ne shvaća Isus se povlači u molitvu nastavljajući čini ono što je želio učiniti odmah nakon što je do njega doprla vijest o okrutnoj smrti rođaka i preteče Ivana Krstitelja. Evanđelje nas izvješćuje da Isus „pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli.“ I u tim trenucima, trenucima molitve i molitvenog susreta s Ocem, Isus pronalazi utjehu i za smrt prijatelja, i za svoje razočarenje s narodom i s učenicima. U toj utjesi pronašao je snagu za nadilaženju i onog što se nakon toga dogodilo, onog susreta na jezeru koji je još jednom očitova kako su učenici slabi u vjeri u čemu im je predvodnik bio Petar sa svojim sumnjama pod čijim teretom je počeo tonuti.

Sva ova razočarenja mogu nas podsjetiti na naša osobna razočarenja zbog kojih sebe, druge, pa i samoga Boga pitamo zašto? Ne dogodi li nam se, pitam se, često što i Iliji da za Boga revnujemo razočarani nad ponašanjem svojih političkih i vjerskih vođa, pa i sebe samih, i da nam se sve to kao i Iliji obije o glavu, da sav trud koji smo uložili u dobro drugih, počevši od svoje obitelji, preko susjedstva, župne i mjesne zajednice, najednom u očima ljudi nema nikakvo značenje, nego im ono dobro kojeg smo čini postaje povod za to da nam učine zlo, da nas ismiju i prognaju u pustinju i osamu. Ne dogodi li nam se kao i Pavlu da oni nama najbliži, oni za koje se usuđujemo reći da su nam oni i njihovo spasenje draži on našeg vlastitog vječnog spasenje, tako razočaraju, da nas svojim ponašanjem, svojim stavovima, onom čemu ih nismo učili, na što ih nismo poticali, uistinu ožaloste jer vidimo da je sve što smo činili i pokušavali, a možda i dalje pokušavamo, samo na našu štetu, a njima nije ni na kakvu korist. Ne dogodi li nam se kao i Isusovim učenicima to da smo u pojedinim trenucima tako sretni i ponosni što smo njegovi učenici, da bismo htjeli da to cijeli svijet sazna jer nam s njim sve dobro ide, jer on u našem životu i po našim rukama onih pet kruhova i dvije ribe pretvara u izobilje, a onda najednom dođu situacije u kojima nam se čini kao da nas je otjerao, kao da nam je napustio, da je sve protiv nas, a njega nema, on se tek čini kao nekakva utvara. To su svi oni trenuci životnih poteškoća koje svi imamo, pod kojima svi pomalo tonemo, a koje su još teže i nepodnošljivije ako ih susrećemo nesvjesni Isusove prisutnosti ili slabe vjere u njegovu prisutnost i slabog pouzdanja u njegovu

moć. Ne događa li se i nama, na kraju, da utvrdimo kako su nas oni kojima smo govorili potpuno krivo shvatili, da imaju potpuno krive ideje, da je sve ono što smo govorili kao kršćanski roditelji u obitelji, vjeroučitelji u školi, svećenici s oltara, često, za nas same i za one kojima smo govorili, bilo nešto što nije doprlo do ušiju, a preko ušiju do razuma.

Bez obzira o kojoj se od spomenutih situacija i kojem od spomenutih razočarenja radi – navedenima bi smo svatko od nas mogao dodati i neka svoja posebna i osobna iskustva – svaki put nam se kao jedino rješenje za izlazak iz tog stanja nudi susret s Bogom u molitvi i kroz molitvu, povlačenje na svoje Horebe, svoje pusto mjesto za susret s Bogom, svoje jezero života po kojem hoda Krist, na kojemu možemo, a ako smo dovoljno otvoreni i hoćemo, susresti Boga, njegov mir i utjehu, njegovu ruku koja će nas podržati da ne potonemo, poučiti da hodamo po vodi i iz koje će nam proizići snaga da ne gledamo isključivo na ono što je u našem dosadašnjem životu bilo loše, nego ćemo otkriti i ono što je bilo dobro, te ćemo osnaženi Kristovom prisutnošću krenuti dalje, krenuti bez razočaranosti koja se očitovala u Ilijinoj gorčini, Pavlovoj tuzi, učeničkoj malodušnosti i malovjernosti, krenuti u ostvarenje onoga plana koji Bog ima sa svakim od nas na našem konkretnom mjestu i konkretnim životnim okolnostima.

Mons. Mate Uzinić

Velika Gospa - Velka Maša 2014.

TRODNEVNICU predvodi prof. dr. Anton Tamarut

Utorak i srijeda, 12. i 13. kolovoza u 18 h krunica sati i Sv. Misa

Četvrtak, 14. kolovoza - 18.30 sati - pokorničko slavlje; Gospina krunica

20.00 sati - BDIJENJE - Procesiju i Sv. Misu predvodi otac Biskup

Mise na VELIKU GOSPU:

7.00 JUTARNJA MISA - vlč. Žarko Ošap iz Banja Luke - zbor iz Josipdola

9.00 HODOČASNIČKA - don Željko Kuten iz Lešća - zbor Lešća i Trošmarije

11.00 PROCESIJA i MISA - prof. dr. Anton Tamarut - zbor Svetišća.

18.30 VEČERNJA MISA ZA MLADE - preč. Robert Zubović, župnik i dekan ogulins. - pjeva HPD Klek iz Ogulina. Misu slavimo u zagovor Gospi od Čudesa i Sv. Obitelji.

DAN BOLESNKA - nedjelja 17. kolovoza

18 sati – molitva Gospine krunice posebno namijenjene za zdravlje duše i tijela

18.30 h – Sv. Misu predvodi vlč. Dragutin Goričanec iz Zagreba,

duhovnik osoba s poteškoćama u razvoju te svih Caritasovih suradnika

- prigoda slavlja sakramenta bolesničkog pomazanja (ispovijed prije mise).

OBAVIJESTI

CEROVNIK – hodočasnici kreću u 17 sati od župne crkve Uzašašća Isusova;

SKRADNIK – hodočasnici kreću u 17.30 h od Sv. Marka Malom Cesto kroz Lug.

SV. ROK 16. 8. u Og – procesija u 18 h od Majke Božje. Misu vodi vlč. Josip Štefančić.

LIŠČEVKA – u nedjelju, 17. 8. u 11 h. Hodočašće iz Svetišća u 9 preko Veljuna.

DOGOVOR za proslavu Velke Maše biti će u ponedjeljak, 11. 8. u 20 h u Plovaniji.

Pozivam sve koji su zainteresirani i voljni pomoći u organiziranju trodnevnice i Svetkovine.